

بررسی تاثیر داروی متادون بر کاهش رفتارهای پرخطر

قاسم دستجردی^{۱*}، وجیهه ابراهیمی دهشیری^۲، گلرسته خلاصه زاده^۳، فاطمه احسانی^۴

- ۱- روانپزشک، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد
- ۲- کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، مرکز درمان سوء مصرف مواد، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد
- ۳- استادیار روانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد
- ۴- پزشک عمومی، مرکز درمان سوء مصرف مواد، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

چکیده

مقدمه: برای کاهش رفتارهای پرخطر ناشی از اعتیاد می‌بایست اعتیاد را درمان نمود، یکی از این روشهای درمانی درمان با داروی متادون می‌باشد. این پژوهش با هدف ارزیابی اثر متادون بر جلوگیری و یا کاهش رفتارهای پرخطر در مراجعین به مرکز درمان سوء مصرف مواد دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد صورت گرفته است.

روش بررسی: این مطالعه بر روی ۹۳ نفر از مراجعین به مرکز درمان سوء مصرف مواد دانشگاه که در حال درمان با نگهدارنده یا MMT بودند صورت گرفت. جهت انجام این مطالعه از پرسشنامه‌ای شامل سوالاتی برگرفته از MAP و سوالاتی در مورد چند رفتار پرخطر دیگر استفاده گردید و در شروع درمان و بعد از شش ماه از درمان، تکمیل و تحلیل گردید.

نتایج: ۸۹/۲٪ افراد متاهل و ۱۰/۸٪ مجرد بوده و ۶۳/۵٪ افراد در محدوده سنی ۲۰-۴۰ سال قرار داشتند. بیشترین ماده مصرفی هروئین و پس از آن تریاک بود. قبل از شروع درمان ۳۷/۶٪ سابقه زندان، ۳۵/۵٪ تزریق مشترک، ۳۲/۳٪ رابطه جنسی محافظت نشده، ۲۲/۶٪ خالکوبی و ۵/۴٪ خودزنی را در دوران مصرف مواد ذکر کرده‌اند و تنها ۳۶/۶٪ هیچکدام از موارد فوق را نداشتند. این رفتارها در مصرف کنندگان هروئین و در محدوده سنی ۲۰-۴۰ سال بیشتر بود. پس از شروع درمان و در این شش ماه یا بیشتر ۸۶٪ مراجعین هیچکدام از موارد فوق را نداشتند و تنها ۱۴٪ روابط جنسی محافظت نشده را دارا بودند.

نتیجه‌گیری: اعتیاد می‌تواند باعث رفتارهای پرخطر گردد و سنین جوانی، نوع ماده هروئین، تحصیلات پائین و عدم اطلاعات کافی عوامل تاثیرگذار در بروز رفتارهای پرخطر می‌باشد. درمان معتادان به روش نگهدارنده با متادون نقش کاملاً واضحی بر کاهش بروز رفتارهای پرخطر دارد. لذا توسعه مراکز MMT و تشویق معتادان به درمان مزبور توصیه می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: متادون - رفتارهای پرخطر - سوء مصرف مواد